

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37

סגל שמחיוב ושות'

משרד עורכי דין

החלטה

תיק זה, בו המותב העיקרי הוא חברי, כבוד השופט יחזקאל אלוהרן, מתנהל מאז פברואר 2018, בניסיונו של אב להביא לקשר עם ילדיו. אמרתי בעבר ואומר גם כעת כי תנאי בסיסי לחינתו של תורה הורה משמורן היא יכולתו לשמר קשר בין החורה תאחר לבין הילדים, למעט במקרים בהם קיימת מוצדקות מובהקת לאי קיום הקשר. חוסר רצון של קטינים, קשיי התנהגות וכן הלאה, אינם בבחינת אותו צידוק הנדרש בדין כדי לאפשר למשמורן שלא לקיים קשר, וכשאנחנו אומרים לקיים קשר, אין אנו מתכוונים לפגישות כפויות ועמוסות, אלא מתכוונים אנו לקשר של ממש שיש בו תוכן ושיש להורה המשמורן סיכוי סביר לשמש כהורה לילדיו ולא רק ככר מורה להטחת האשמות. ביום 07.08.2019 הגישו שירותי הרווחה לבית המשפט תזכיר, ממנו עולה בבירור כי דעתם היא שיש להורות כי הקטינים יוכרו בקטינים נזקקים וייטען לגביהם צו השנחה. הטעם היחיד בגינו לא פעלו

25/29
משרד המשפטים
בית דין משפחה

1 שירותי הרווחה כעולה מן התזכיר, כפי המליצו הם בעצמם, הואיל ו-2 המטפלים,
2 דוקטור שרי ודוקטור הדר, הביעו התנגדות לנקיטת צעדים דרסטיים, הם וגם 2 ההורים
3 ביחד, בשלב הזה, מתשש לסבלם של הקטינים. הוועדה, כפי שנאמר בתזכיר, החליטה
4 כי לאור שיתוף פעולה, תחילת קשר בין הקטינים לבין האב, ניתן לאפשר התקדמות
5 בתהליך המבורך של יצירת קשר שבין הקטינים לאב. אלא, שמסתבר שמקסם שווא הוא
6 אותה תקווה שבקצה התזכיר. כך או אחרת, סופם של דברים בהודעה שנתנה לי המטפלת
7 בניכור ההורי, דוקטור אורה הדר ביום 08.09.19, בה כתבה במפורש כי בינה לבין האם
8 פרץ ויכוח, הדברים היו באופן בוטה, ובין השאר בחרה האם להודיע כי גם אבא של
9 המטפלת בסיכון, והמטפלת השיבה לה כי משעה שאביה היה באושוויץ, מן הסתם היה
10 הוא בסיכון. אומרת האם כיום כי אין לה יותר שום אמון בדוקטור הדר, ולמעשה נדמה
11 לי שאין ויכוח של איש על העובדה שהטיפול אצל דוקטור הדר מיצה את עצמו, כך אמרתי
12 גם בפתיח הדיון הקודם. אומרת דוקטור הדר בסעיף 9 לאותה הודעה שלה שלא תוכל לכפות
13 על האם להגיע לטיפול וסבור אני שלמעשה על הקשיים השונים שהיו בטיפול אצל
14 דוקטור הדר צריך להבין שתחום הטיפול מיצה את עצמו. מטעם כלשהו, הצליחה האם
15 להיכלא למחוז ב-2 סיטואציות, ב-3 סיטואציות, למען האמת, למקומות שבהם כאשר
16 היא נלחצה היא לאפשר קשר יותר משמעותי, או נאמר לה שפעולותיה בעניין הקטינים
17 מביאים את הקטינים להיות קטינים בסיכון כמובנו של מושג זה בחוק, מצאה היא
18 להתפרץ בצורה שיוצאת למעשה מגדר שליטה. כך התפרצה כלפי דוקטור שרי בוועדה
19 שנערכה בשירותי הרווחה, כך היא אמרה למטפלת שאביה בסיכון, כך (לא ברור) היא
20 בדוקטור שרי גם בבית המשפט בדיון שהתקיים בפני המותב העיקרי המטפל בתיק,
21 לכדי כך שהמותב מצא לנכון לומר שהתנהגותה בבית המשפט יכול ועולה לכדי ביזוי.
22 נדמה לי שהדברים, יותר מהם צריכים להישפט בפני עצמם, צריך לראות אותו בראי
23 הקונטקסט הכללי של הורה מנכר. אין ויכוח שהאם כמשמורת היא הורה מנכר ואין
24 ויכוח שהדין רואה ניכור הורי כמגיעה בקטין, כהתעללות בקטין וכמעשה בלתי חוקי.
25 מקובל על כולנו שכאשר נתקל בית המשפט בניכור הולך הולך מן הקלא אל תכבד בסנקציות
26 שהוא מפעיל כדי לגרום לחידוש הקשר. אמרתי כבר שהידושו של הקשר, אף שאנחנו
27 מכירים היטב במצבים של ניכור הורי, מצב בו הקטינים, כאן בני 9, כבר מפנימים את
28 הניכור לכדי כך שהם מטיחים דברים איומים בהורה האחר. אולי לא צריך אני להתפלא
29 משגילתה האם את אונם של הקטינים כי האב אינו אביהם הביולוגי של הקטינים והוא
30 לשיטתה רק רשום ככזה. אלא, שמחפשים אנו בחידושו של קשר התקדמות כלשהי.
31 אינני רואה שום פרוגנוזה להתקדמות כלשהי. לא רק שהאם בעצמה אומרת שאין שום
32 צורך לערב גורם טיפולי נוסף, לא רק שלא תפקידה של האפטרופה לדין להיות גורם
33 מטפל. העובדה שהאפטרופה לדין מוכנה להסיע את הקטינים בחזרה מן הטיפול וכן
34 הלאה עדיין לא הוסכת אותה לגורם מטפל בקטינים. לא רק שאין זה תפקידה, יש
35 למעשה סתירה בין הטיפול לבין היותה של האפטרופה לדין אפטרופה לדין. כאשר
36 נעשה מעשה בלתי חוקי כדוגמת ניכור הורי שאין לו הצדק מצופה שהתופעה תירפא בזמן

1 סביר. אומרת לי האם שלמען ילדיה מוכנה היא לאבד את רישיון נהיגתה, את דרכונה או
 2 כל זכות אחרת, ובכלל זאת הסנקציה הפלילית הקיימת בחוק בגלל אי קיום הוראה
 3 חוקית, ואני מאמינה לה שכך הם פני הדברים. במילים אחרות, האם רואה את שיטתה
 4 כצודקת ואת מלחמתה כמשהו שאני הייתי מגדיר אותו כיני לבין עצמי כמעין מלחמת
 5 קודש לטובת הילדים, ואני מתרשם שאמירתה, שהיא רואה סוף סוף את חשיבות הקשר
 6 בין האב לבין הילדים, היא למחצה מס שפתיים הנפוץ בניכור הורי ולמחצה אמונה
 7 שהקשר הוא באופן היולי, אבסטרקטי, חשוב, אך היא אומרת, למשל, שכשהילדים
 8 מגיעים לאב, זו בעיה של האב ואחריותו לגרום לילדים לרצות בקשר. ברור שאמירה שכזו
 9 גורמת להם להתעלם לחלוטין מהמצב שבו נמצאים הקטינים ושאליו תומרנו לאמור
 10 לראות באב מבחינת דמות דמונית שרצוי להתרחק ממנה, ושכל דבר אחר יותר חשוב
 11 מאילוץ לפגוש אותו. גם לפני שנושא הניכור ההורי נכנס למקומותינו בעצימות גבוהה
 12 הייתה התופעה מוכרת. במילים אחרות, מכיר הדין הישראלי לא רק את התופעה, אלא
 13 גם את העובדה שהופת מנכר משתדל לדחוק את הקץ רחוק ככל שאפשר. הוא מסביר לנו
 14 שטובת הילדים היא שלא ללחוץ עליהם, הוא משלם לכולנו מס שפתיים למה לא צריך
 15 לטפל. הורה מנכר מטיח האשמות בכל מי שמנסה לאלצו לקיים את הקשר. בסופו של
 16 דבר, צריך בית המשפט להסתכל במבחן התוצאה ולומר שאם לא נוצר קשר סביר בזמן
 17 סביר, משמע יש צורך לערוך שינוי דרסטי. הואיל וכך סבור אני שבשיטת מן הקל אל
 18 הכבד תמה בעצם היכולת להיעזר בטיפול כדי שתראה האם את האור, ומותר לי לומר כך,
 19 כדי שיראו הקטינים את האור ונוכל להגיע לכלל נורמליזציה. לשיטתה של האם, צריך
 20 אני להניח להורים לשאת באחריותם לאמור בקלות יכול אני לראות איך ממצב הקיים
 21 היום של קטינים שמגדפים את אביהם ושל אם שמגדפת את הגורם המטפל, נחזור חזרה
 22 למצב של אין קשר ושל סרבנות של הקטינים לפגוש את האב. מערכות של ניכור הורי
 23 מכירות היטב מצבים שבהם הורה מנכר מתחיל את הדרך ואחר כך, "הילדים כבר רצים
 24 לבד", לאמור הם כבר בעצמם הטמיעו את התיעוב ואת תחושת הניכור כלפי ההורה
 25 השני. אין לי שום ספק שזוה הוא המצב כאן. כלל גורמי הטיפול אשר עסקו בעניינם של
 26 הצדדים ראו באם אם מנכרת, ובין אם התעוררה האם כיום להתחיל מאמצים כדי לחדש
 27 את הקשר, כל מפעלה הוא בבחינת מעט מדי, ולעזרי לאור הצורך להפסיק את הטיפול
 28 של דוקטור חדר, גם מאוחר מדי. אין ברירה אלא לעבור לשלב הבא והוא שימוש בסמכות
 29 המשפטית כדי לוודא קיומו של הדין וקיום קשר בין האב לבין הילדים. אומרת לי האם
 30 – 'קח את רישיון הנהיגה, קח את דרכוני' וכי. אני עדיין אפעל לטובת הילדים. אין שום
 31 טעם לנקוט סנקציה כאשר ברור שההורה המנכר מוכן לשלם את מחיר הסנקציה ולא
 32 לציית. בנסיבות האלה, בעצם, מובילה האם ומטמרנת בדיוק לאותו מקום שאותו ראו
 33 שירותי הרווחה מראש וכך חוברת גם האפוסטרופה לדיון, לאמור כי אין מנוס אלא, ולו
 34 באופן זמני, לסיים את משמורתה של האם בקטינים ולעשות זאת כמעט לאלתר. אמרתי,
 35 כי תופעת ניכור ההורים מוכרת היטב למשפט הישראלי שנים, ודרך הטיפול הנמוצה
 36 הייתה לנתק, ולו לזמן מה, בין ההורה המנכר לבין הילדים, לבל ימשיך להפעיל את

1 השמעתי ולספק את מטריית המגן לניכור. כך צריך לעשות גם במקרה שלפניי. מבין אני
2 שהורים מרחמים על ילדיהם, אלא, שבמקרה הזה מידת הרחמים גורמת לקטינים נזק
3 ככל קטין הניזוק מאוד מניכור הורי, על עתידו ועל הבעיות שניכור הורי עשוי לגרום,
4 כמפורט במחקרים. לא בכדי ראו בניכור הורי התעללות בקטין, ואני רק אזכיר שוב את
5 המובן לכל, שתוצאות הנזקים שנגרמים לקטינים היום יכול וסביר שתקרה גם בבגרותם
6 ותשפיע גם על בגרותם של הקטינים. אין אני מתכוון לאפשר לאם להמשיך ולנקוט
7 מדיניות שלמעשה מחזיקה בידה שליטה כדי להמשיך את הניכור עוד ועוד. אין זה משנה
8 לי כלל אם שירותי הרווחה כבר הטמיעו נהלים באשר לניכור הורי. אם לאו, תפקידם הוא
9 לעשות זאת. ההתלבטות הניצבת בפניי היא האם להורות לפקידת הסעד, בעזרת
10 האפוטרופא הלידין, להעביר את הקטינים למשמורת אביהם לאלתר, שמא להתחיל ולפעול
11 כלפי הקטינים כקטינים נזקקים. מקבל אני שהאב הוא אב ראוי, ומשכך יכול אני בקלות
12 להסמיך את שירות הרווחה להעביר את המשמורת הפיזית בקטינים לאב בכל עת ויסברו
13 שכך ניתן כבר לעשות מבלי שייקלע האב לתופעות שקשה לו לשלוט בהם, בייחוד אם
14 תהיה סמיכות זמנים קרובה מאוד בין הוצאת הקטינים ממשמורת האם לבין מעברם
15 לביתם. אמרתי לי האם, שבעולם אוסטימלי, היו 2 ההורים דואגים ל-2 ילדיהם. אלא,
16 שזוג ההורים שבפניי רחוק מלהיות אוסטימלי. למעשה, התנהגותה של האם חורגת
17 מהסטנדרט שאנחנו קוראים לו רגיל מרחק רב וגדול. ברור לי שלמשך זמן מה, צריך גורם
18 מקצועי כלשהו ליתן דעתו על קיומו של נתק בזמנים בקשר שבין האם לבין הילדים, עד
19 אשר מעט יירגע המצב, ואני מדבר על זמן קצר מאוד ולא על זמן ממושך, תוך שאני מבהיר
20 שגם באותו זמן קצר מידה מסוימת של קשר צריכה להתאפשר, בין טלפונים ובין
21 ביקורים קצרים, ובלבד שאותם ביקורים לא ישמשו להסתה. הואיל וכך, מורה אני
22 לשירותי הרווחה ליטול בזמן המוקדם ביותר את הקטינים, במסגרת הליך תני"ז,
23 ממשמורת האם למשמורתם שלהם בזמן הזה, לדאוג ולוודא כי הקשר שיקום בין
24 הקטינים לבין אימם לא ימנע חיזוש קשר בין הקטינים לבין האב, להמשיך ולעסוק
25 בחידוש הקשר עם האב, גם להודיע לי סתי כשיר יהיה האב לקבל את הקטינים
26 למשמורתו. מאליו ברור, שאגב תיק התני"ז, לעולם יכולים יהודים לחזור בהם, לשתף
27 פעולה, לנהל משמורת משותפת ולהכחיד את התופעה הקיימת. אלא, שגם קטין בן 9
28 צריך להבין שרצונותיו, חוגיו ורצונו לרצות את אימו אינו חזות כל ולא בהכרח ישמש בית
29 המשפט כלי כאשר קטין הופך לקרדום לחמור בו בידי אימו וכאשר, בסופו של דבר, נוצר
30 ניכור הורי. כבר אמרתי, התופעה כולה בלתי חוקית בעליל. האפוטרופה לדין תודיעה
31 לשירותי הרווחה על החלטתי. אני מורה כי יוחל בהליכים של ראיית הקטינים כקטינים
32 נזקקים. תועיל האפוטרופה לדין לדווח לי מיד לאחר שיקבלו שירותי הרווחה החלטה את
33 אשר נעשה, ובהתאם יקבע דיון מעקב להמשך, בין בתיק התני"ז ובין בח"נ. משעה שכך,
34 במלוא הוצאות הטיפול אשר נתנה דוקטור הדר, תישא האם. בשלב זה, איני עושה צו
35 להוצאות, אף שכמובן שהתנהלותה של האם תהיה לנושא לשיקול ההוצאות בחליך
36 העיקרי. בשלב הזה, תישא האם במלוא שכר טרחתה של האפוטרופה לדין, ככל שלא

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

18 ספטמבר 2019

תלה"מ 1503-02-18

1 חוריתי כך. ניתן בזאת צו לעיכוב יציאה מהארץ כלפי הקטינים. ידאג נא עורך הדין
 2 שמחויב לרישום מצב במשטרת הגבולות לאלתר.
 3
 4 ניתנת והודעה היום, 18 בספטמבר 2019, במעמד חצדדים.
 5
 6
 7

8 _____
 9 ארז שני, שופט

10 -החקלטה הסתיימה-

11 הוקלד על ידי רוקסנאן
12
13

אימור פרסום